Lietas arhīva Nr. 1A-0497-20/17
ECLI:LV:RVPT:2020:1123.1A30049720.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2020.gada 23.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību par Ādažu novada domes Administratīvās komisijas /datums/lēmumu /numurs2/, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Aprakstošā daļa

Ādažu pašvaldības policijas (turpmāk – ĀPP) vecākā inspektore 2020.gada 16.aprīlī akciju sabiedrībai /Nosaukums A/ (turpmāk – Sabiedrība) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu /numurs4/ (turpmāk - Protokols), par to, ka 2020.gada 24.martā plkst.10.20 tika konstatēts, ka Sabiedrībai piederošā īpašumā /Nosaukums C/ (ar kadastra nr. /numurs A/), Ādažu novadā, nav veikti zemes apsaimniekošanas pienākumi un zāles nopļaušana, lai novērstu kūlas veidošanos, kā rezultātā īpašums ir nekopts un pārklāts ar pērnā gada zāli – kūlu. Izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK, spēkā līdz 2020.gada 30.jūnijam) 51.panta otrajā daļā.

Ādažu novada domes Administratīvā komisija (turpmāk – Komisija) ar /datums/lēmumu /numurs2/ (turpmāk – Lēmums) Sabiedrību sodīja par Latvijas APK 51.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 1300 *euro*.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta Sabiedrības sūdzība par Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka Komisija /datums/pieņēma Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru Sabiedrība tika atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, piemērojot naudas sodu 1300 *euro* apmērā, atbilstoši Latvijas APK 51.panta otrajai daļai, kas nosaka administratīvo atbildību par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos.

Sabiedrība pārsūdz Lēmumu pilnā apmērā, uzskatot to par prettiesīgu un lūdz to atcelt, izbeidzot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sabiedrība norāda, ka tā nav atzīstama par subjektu, kas saucams pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 51.panta otrajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Nekustamais īpašums /Nosaukums C/, /adrese /, kadastra Nr. /numurs A/, (turpmāk – Nekustamais īpašums) sastāv no zemesgabala 0,2259 ha platībā. Par zemes gabala apsaimniekošanu un uzturēšanu ir noslēgts apsaimniekošanas līgums (skat. lietas materiālos), saskaņā ar kuru nekustamā īpašuma pārvaldnieka pienākumos ietilpst uzturēt kārtībā nekustamo īpašumu, tai skaitā, pļaut un savākt zāli, nepieļaujot kūlas vai zāles degšanu. Papildus minētais līgums paredz to, ka tieši pārvaldnieks ir atbildīgs par saistošo noteikumu ievērošanu, kas nosaka attiecīgās administratīvās teritorijas ietvaros atrodošo nekustamo īpašumu uzturēšanas un apsaimniekošanas noteikumus, kā arī ir administratīvi atbildīgs par minēto noteikumu neievērošanu un apņemas atlīdzināt visus izdevumus. Tādējādi zemes īpašnieks nav atzīstams par subjektu kas saucams pie administratīvās atbildības, bet gan nekustamā īpašuma pārvaldnieks SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs2/.

Lai gan Sabiedrība minēto ir norādījusi savos 2020.gada 31.marta paskaidrojumos /numurs5/, tomēr Lēmumā Komisija nav nedz vērtējusi, nedz arī apskatījusi motīvu daļā iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona ir zemes īpašnieks, nevis nekustamā īpašuma pārvaldnieks SIA /Nosaukums B/, ar kuru Sabiedrība ir noslēgusi apsaimniekošanas līgumu.

Turklāt atbilstoši Latvijas APK 51.pantam, kā arī Ādažu novada domes saistošajiem noteikumiem Nr.30 „Par teritoriju kopšanu un būvju uzturēšanu" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.30), tieši SIA /Nosaukums B/ ir uzskatāms par īpašuma tiesisko valdītāju un zemes lietotāju, kuram uz apsaimniekošanas līguma pamata ir noteikts pienākums pildīt visus apsaimniekošanas pasākumus, lai novērstu kūlas veidošanos, tādējādi SIA /Nosaukums B/ ir īstais subjekts, kas saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 51.panta otrās daļas.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-571/2006)*. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tā kā uzsāktās administratīvā pārkāpuma lietas ietveros neizpildās visas administratīvā pārkāpuma sastāva veidojošās pazīmes, tas kalpo par patstāvīgu pamatu lietvedības izbeigšanai.

Norādāms, ka ĀPP atsūtītajai pavēstei netika pievienoti pierādījumi un netika aprakstīts, kādā veidā inspektors ir konstatējies un pārbaudījis, ka it kā izdarītais pārkāpums tiešām ir pieļauts Sabiedrības īpašumā esošajā zemes vienībā, vai tās daļā.

2012.gada 14.jūnija likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", kas stājās spēkā 2012.gada 1.jūlijā, anotācijas I nodaļas 2.punkta 9., 12. un 15. rindkopā norādīts: „Līdz ar to administratīvo sodu piemērošanas process pēc būtības ir pielīdzināms kriminālprocesam, [..] likumdevējs ir atzinis, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir skatāmas, piemērojot krimināltiesību principus. [..] krimināltiesībās darbojas sacīkstes princips, un tiesa pārbauda jau iesniegtos pierādījumus lietā, lai noskaidrotu, vai persona ir vainojama tai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā", tādā veidā vēl jo vairāk apstiprinot, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, ir jāņem vērā tie paši principi, kas izskatot krimināllietas.

Analizējot Latvijas APK normu sankcijas, redzams, ka pilnīgi visās no tām kā sankcija ir paredzēts naudas sods, bet dažās no tām pat administratīvais arests. Gan naudas sodam, gan arestam piemīt kriminālsfēras sankcijai raksturīgais sodošais raksturs, līdz ar to šīs sankcijas atbilst krimināllietas sankcijai. Konvencijas mērķis prasa, lai tik nopietnas sankcijas tiktu aizsargātas ar Konvencijas 6.pantu un tās 7.protokola 2.pantu. Līdz ar to Satversmes tiesa ir secinājusi, ka arī Satversmes 92.pants ietver garantētas pārsūdzības tiesības administratīvo pārkāpumu lietās, ja tās pēc kāda iepriekš minētā vai cita kritērija atbilst krimināllietas pazīmēm *(skat. Satversmes tiesas 2002. gada 20. jūnija sprieduma lieta Nr. 2001-17-0106 secinājumu daļas 6.1. punktu)*.

Latvijas APK 237.pants noteic, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu [...]. Tātad amatpersonas rīcībai, noskaidrojot lietas apstākļus un tos fiksējot dokumentos,

savācot citus pierādījumus, ir izvirzāmas augstas prasības. Ja administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi nav pilnīgi un objektīvi, tajos nav savlaicīgi un vispusīgi fiksēti pārkāpuma apstākļi, tie nevar kalpot par pamatu personas saukšanai pie administratīvās atbildības. Ir jāņem vērā, ka administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura ir vērtējams kā „mazās krimināllietas *(skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā nr. 2001-17-0106 6.1. apakšpunktu)*. Līdz ar to pierādīšanas standartam administratīvā pārkāpuma lietā ir jābūt augstam un pielīdzinātam kriminālprocesa vispārējiem principiem un pierādīšanas noteikumi.

Līdz ar to Lēmumā nepareizi novērtēts paskaidrojumiem pievienotais pierādījums - apsaimniekošanas līgums, kā rezultātā ir kļūdaini noteiktas administratīvā pārkāpuma veidojošās pazīmes - noteikts nepareizais subjekts.

Ņemot vērā minēto, ir konstatējams, ka ar administratīvā pārkāpuma lietvedībā esošajiem materiāliem nav pierādīta Sabiedrības vaina par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī zemes īpašnieks nav atzīstams par subjektu, kas saucams pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā minēto, kā arī pamatojoties uz Latvijas APK 239.panta 1.punktu, lūdz tiesu atzīt par prettiesīgu un atcelt Lēmumu, izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts Lēmums un uzlikts naudas sods 1300 *euro* apmērā.

Lēmumā norādīts, ka 2020.gada 24.martā plkst.10.20 tika konstatēts, ka Sabiedrībai piederošajā Nekustamajā īpašumā nav nopļauta pērnā gada zāle, līdz ar to pārkāpjot obligāto zemes aizsardzības pasākumu nepildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Protokolā nav pārkāpēja paraksts, protokols sastādīts bez pārkāpēja klātbūtnes.

Lietā pievienots 2020.gada 24.marta sabiedriskās biedrības /Nosaukums D/ /amats/ /pers. F/ iesniegums, kurā viņa norāda, ka īpašnieks par savu īpašumu ar kadastra Nr. /numurs B/kopš iegādes brīža nav rūpējies un ignorē Saistošos noteikumus Nr.30, par ko vairākkārt saņēmis aizrādījumus no pašvaldību institūcijām un ir administratīvi sodīts. Īpašums atrodas teritorijā ar augstu kopšanas intensitāti, atrodas tiešā dzīvojamo māju tuvumā, īpašnieks teritoriju nav pļāvis nevienu reizi, tādējādi nemitīgi uztur to paaugstinātā ugunsbīstamības apstākļos, kā rezultātā arī šogad tajā ir izveidojusies kūla.

Pamatojoties uz lietā pievienotajiem pierādījumiem - ĀPP /amats/ /pers. D/ ziņojumu, apskates protokolu, fiksētajām fotokopijām no 2020.gada 24.marta, secināms un fotokopijās redzams, ka teritorija nav sakopta un tajā ir izveidojusies kūla, un no lietas materiāliem kopumā un savstarpējā sakarībā pierādīts, ka Sabiedrība pārkāpa Latvijas APK 51.panta otrās daļas nosacījumus, t.i., par nekustamā īpašuma teritorijas nesakopšanu, kā rezultātā tajā ir izveidojusies kūla.

Lietā pievienota Rīgas rajona tiesas Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījuma izdruka no 2020.gada 24.marta, kurā redzams, ka Nekustamais īpašums no 2017.gada 1.novembra pieder Sabiedrībai.

Lietā pievienota 2020.gada 24.marta Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Sodu reģistra izdruka, kurā redzams, ka Sabiedrība regulāri tiek administratīvi sodīta par tās nekustamā īpašuma nesakopšanu. Par šādu pašu pārkāpumu 2019.gada 13.maijā pārkāpējai ticis piemērots 1000 *euro* liels naudas sods. Komisijas lēmums tika pārsūdzēts, Rīgas rajona tiesa atstāja spēkā Komisijas pieņemto lēmumu, par nenomaksāto sodu lēmums piespiedu izpildei nosūtīts zvērinātam tiesu izpildītājam piespiedu izpildes veikšanai.

No lietas materiāliem redzams, ka Sabiedrības pilnvarotajam pārstāvim 2020.gada 25.martā nosūtīta vēstule par konstatēto administratīvo pārkāpumu, lūgts 2020.gada 16.aprīlī, plkst.11.00 ierasties ĀPP, paskaidrojuma sniegšanai un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai. Pārkāpējs iecirknī neieradās, elektroniskā veidā iesniedza paskaidrojumu un pie tā pievienoja apsaimniekošanas līgumu. Pārkāpējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

No 2020.gada 31.marta pie lietas materiāliem pievienots Sabiedrības vārdā prokūras /pers. G/ paskaidrojums Nr.4022398. Tajā tiek norādīts, ka ir saņēmuši pašvaldības policijas uzaicinājumu 2020.gada 16.aprīlī, plkst.11.00, ierasties ĀPP paskaidrojuma sniegšanai un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai par Nekustamo īpašumu, par to, ka īpašumā nav veikti zemes apsaimniekošanas pienākumi, nenopļaujot zāli un nenovēršot kūlas veidošanos. Norāda, ka īpašums sastāv no zemesgabala 0,2259 ha platībā. Par zemes gabala apsaimniekošanu un uzturēšanu ir noslēgts apsaimniekošanas līgums, saskaņā ar kuru nekustamā īpašuma pārvaldnieka pienākumos ietilpst uzturēt kārtībā nekustamo īpašumu, t.sk., pļaut un savākt zāli, nepieļaut kūlas vai zāles degšanu. Tādējādi zemes īpašnieks nav atzīstams par subjektu, kas saucams pie administratīvās atbildības, bet gan nekustamā īpašuma pārvaldnieks SIA /Nosaukums B/. Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.septembra spriedumu lietā r.SKA-571/2006)*. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm trūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tā kā uzsāktās administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros neizpildās visas administratīvā pārkāpuma sastāva veidojošās pazīmes, tas kalpo par patstāvīgu pamata lietvedības izbeigšanu. ĀPP atsūtītajai pavēstei nav pievienoti pierādījumi un nav aprakstīts, kādā veidā inspektors ir konstatējis un pārbaudījis, ka it kā izdarītais pārkāpums tiešām ir pieļauts Sabiedrības īpašumā esošajā zemes vienībā. Citē 2012.gada 14.jūnija likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā'" kas stājas spēkā 2012.gada 1.jūlijā, anotācijas I nodaļas 2.punkta 9., 12. un 15.rindkopā norādīto: "[....], tādā veidā vēl jo vairāk apstiprinot, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, ir jāņem vērā tie paši principi, kas izskatot krimināllietas. Analizējot Latvijas APK normu sankcijas, redzams, ka pilnīgi visās no tām kā sankcija ir paredzēts naudas sods, bet dažās no tām pat administratīvais arests. Gan naudas sodam, gan arestam piemīt kriminālsfēras sankcijai raksturīgais sodošais raksturs, līdz ar to šīs sankcijas atbilst krimināllietas sankcijai. Konvencijas mērķis prasa, lai tik nopietnas sankcijas tiktu aizsargātas ar Konvencijas 6.pantu un tās 7.protokolu 2.pantu. Līdz ar to Satversmes tiesu ir secinājusi, ka arī Satversmes 92.pants ietver garantētas pārsūdzības tiesības administratīvo pārkāpumu lietās, ja tās pēc kāda iepriekš minētā vai cita kritērija atbilst krimināllietas pazīmēm" *(skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106 secinājumu daļas 6.1.punktu)*.

Citē Latvijas APK 237.pantu, to, ka jāņem vērā, ka administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura ir vērtējams kā „mazās krimināllietās" *(skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā nr.2001-17-0106 6.1 .apakšpunktu)*. Līdz ar to pierādīšanas standartam administratīvā pārkāpuma lietā ir jābūt augstam un pielīdzinātam kriminālprocesa vispārējiem principiem un pierādīšanas noteikumiem. Ņemot vērā minēto, ir konstatējams, ka ar administratīvā pārkāpuma lietvedībā esošajiem materiāliem nav pierādīta Sabiedrības vaina par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī zemes īpašnieks nav atzīstams par subjektu, kas saucams pie administratīvās atbildības, tāpēc Sabiedrība, pamatojoties uz Latvijas APK 275.panta pirmās daļas 2.punktu un 239.panta pirmās daļas 1.punktu, lūdz ĀPP izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret Sabiedrību, ja tāda ir uzsākta, bet ja nav, neuzsākt to pret Sabiedrību. Pielikumā pievieno apsaimniekošanas līgumu un informāciju par Sabiedrības pārstāvības tiesībām. Pievienotajā 2019.gada 3.janvāra nekustamā īpašuma apsaimniekošanas līgumā redzams, ka Sabiedrība (īpašnieks) un SIA /Nosaukums B/ (pārvaldnieks) noslēguši sekojušu līgumu: 1.punktā ierakstīts, ka īpašnieks nodod pārvaldniekam t.sk. Nekustamo īpašumu, 2.punkts - pārvaldnieks ir atbildīgs par īpašumu apsaimniekošanu un sedz visus izdevumus, kas saistīti ar minēto darbību izpildi. Pārvaldnieks ir atbildīgs par saistošo noteikumu ievērošanu, ir administratīvi atbildīgs par minēto noteikumu neievērošanu un apņemas atlīdzināt visus izdevumus, kas radušies īpašniekam, pārvaldniekam nepildot minēto. Līgums spēkā līdz 2020.gada 31.decembrim. Minēto līgumu puses reģistrē zemesgrāmatā. Komisija konstatē, ka līgums zemesgrāmatā nav reģistrēts.

Latvijas APK 51.panta otrā daļa paredz administratīvo atbildību par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Atbildība paredzēta piemērojot naudas sodu no 700 *euro* līdz 2900 *euro*.

Ir izdarīts administratīvais pārkāpums, jo Nekustamais īpašums ir nesakopts, nav nopļauta pērnā gada zāle, kas šogad izveidojusi kūlu, tādējādi ir pārkāptas Latvijas APK 51.panta otrās daļas prasības. To pierāda lietā sniegtie pierādījumi - amatpersonu sniegtais dienesta ziņojums, apskates

protokols, veiktās fotofiksācijas un lietas materiāli kopumā.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpum atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šī paša panta piektā daļa paredz, ka pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1]panta pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Ministru kabineta 2016.gada 19.aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi) 9.pants nosaka, ka objektu un teritoriju ekspluatē atbilstoši noteiktajam lietošanas veidam, saskaņā ar būvprojektā (paskaidrojuma rakstā un apliecinājuma kartē) paredzētajiem un būvniecības gaitā pieņemtajiem ugunsdrošības risinājumiem un noteikto ugunsslodzi un ievērojot normatīvo aktu prasības ugunsdrošības jomā. Ministru kabineta noteikumu 27.punkts, ka teritoriju uztur brīvu no degtspējīgiem atkritumiem, bet 10 m platu joslu ap objektu attīra no sausās zāles un kultūraugu atliekām. Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu 28.punktam, atbildīgā persona veic pasākumus, lai teritorijā nenotiktu kūlas vai zāles degšana.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā nav strīds par nesakopto īpašumu kā rezultātā ir izveidojusies kūla, taču ir strīds par personu, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības. Sabiedrība norāda, ka šajā gadījumā zemes īpašnieks nav atzīstams par subjektu, jo par zemes gabala apsaimniekošanu un uzturēšanu ir noslēgts apsaimniekošanas līgums, kura saskaņā nekustamā īpašuma pārvaldnieka pienākumos ietilpst uzturēt kārtībā, t.sk., pļaut zāli, to savākt, nepieļaut kūlas veidošanos, zāles degšanu. Uzskata, ka par noteikto noteikumu pārkāpumu pie atbildības saucams nekustamā īpašuma pārvaldnieks SIA /Nosaukums B/.

Pie lietas pievienota informācija par SIA /Nosaukums B/, izdruka no Lursoft datu bāzes, kurā redzams, ka /datums/pret SIA /Nosaukums B/ uzsākts likvidācijas process, iecelts likvidators, komercreģistru iestādei iesnieguši pieteikumu par savas darbības izbeigšanu. LR Uzņēmumu reģistra valsts notāra /datums/lēmums /numurs6/, kas nozīmē, ka SIA /Nosaukums B/ saimnieciskā darbība ir apturēta.

Komisijas ieskatā, no lietā iesniegtā Sabiedrības paskaidrojuma un pievienotā apsaimniekošanas līguma no /datums/ar SIA /Nosaukums B/, Sabiedrība, iespējams, vēlas izvairīties no atbildības izdarītajā pārkāpumā. Komisija /datums/Sabiedrībai piemēroja naudas sodu 1000 *euro* par šo pašu pārkāpumu, lēmums tika pārsūdzēts. Par zāles nepļaušanu /datums/un 16.decembrī pēc Saistošajiem noteikumiem Nr.30, Komisija Sabiedrībai piemēroja administratīvos sodus divas reizes. Nevienā no reizēm Komisija un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa no Sabiedrības puses netika informēta, ka par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu bija atbildīgi SIA /Nosaukums B/, kaut līgums ticis noslēgts 2019.gada 3.janvārī. Tiesas spriedums lietā Nr.1A30045419 no 2019.gada 19.septembra.

Vēl jo vairāk, saskaņā ar Zemes pārvaldības likumu 2.pantu, likuma mērķis ir veicināt ilgtspējīgu zemes izmantošanu un aizsardzību; 3.pants nosaka, ka zemes izmantošanā un aizsardzībā ievēro šādus principus: zemes īpašnieks, valdītājs un lietotājs nerada zemei kaitējumu un ievēro samērīgumu starp sabiedrības vajadzībām un īpašnieku tiesībām. Tas nozīmē, ka likums ir saistošs visām juridiskām un fiziskām personām, neatkarīgi no tā, vai nekustamais īpašums ir tiesiski nostiprināts konkrētam īpašniekam, valdītājam vai lietotājam, īpašnieks, valdītājs vai lietotājs ir atbildīgs par īpašuma uzturēšanu kārtībā, to kopšanu, zāles pļaušanu, kūlas neveidošanos īpašumā, ja vien līgumā vai saistošā dokumentā nav noteikts citādi. Ja zemes gabala īpašnieks (valdītājs) vai lietotājs ar līgumu vai normatīvajos aktos citā kārtībā paredzētā veidā nodevis pienākumu uzturēt zemes gabalu citai personai, atbild tā persona, kura šo pienākumu ir uzņēmusies, ja vien netiek noskaidrots, ka zemes gabala īpašnieks (valdītājs) vai lietotājs, nododot šo pienākumu, rīkojies vieglprātīgi. Atbilstoši Latvijas APK 9., 10., 11., 12., 22.pantam pie administratīvās atbildības saucama un sodāma persona, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. No minētā un no Zemes pārvaldības likuma izriet, ka nekustamā īpašuma īpašnieks nes personīgu atbildību par savu nekustamo īpašumu, turklāt atbildību, kas noteikta ar publiski tiesisko regulējumu, nevar deleģēt citai personai, savukārt nekustamā īpašuma īpašnieks par pilnvarotās personas negodprātīgu pilnvaras uzdevumu pildīšanu, kā rezultātā radušies materiālie zaudējumi, var vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Tā kā konkrētajā gadījumā Sabiedrībai piederošajā zemes gabalā konstatēta nenopļautā zāle, par ko liecina lietā pievienotie pierādījumi - amatpersonas ziņojums, fotofiksācija, secināms, ka tā ir pieļāvusi bezdarbību, kas veido Latvijas APK 51.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Latviešu valodas skaidrojošajā vārdnīcā (http://www.tezaurs.lv/llvv) viena no vārda „kūla" nozīmēm ir „pērnā gada zāle".

Sabiedrībai, kā zemes īpašniekam, ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums, t.sk., arī pienākums uzturēt īpašumu. Kādā veidā īpašnieks to organizē, tas ir viņu pašu ziņā. Civillikuma 863.pants nosaka - kas bauda vai vēlas baudīt kādas lietas labumus, tam arī jānes ar šo lietu saistītie pienākumi, kā arī trešās personas šai lietai vai tās dēļ taisītie izdevumi, bet Civillikuma 864.pants noteic, ka visas uz lietu gulošās nastas un apgrūtinājumi jānes lietas īpašniekam. Tātad pie administratīvās atbildības saucamajai personai kā īpašniekam ir pienākums nodrošināt to, lai īpašums tiktu savlaicīgi nopļauts un netiktu pieļauta kūlas veidošanās.

Komisijas ieskatā, Latvijas APK 51.panta pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, jo to pierāda arī likumdevēja noteiktā panta otrā daļa par pārkāpumiem, kas saistīti tieši ar zāles nepļaušanu, kas ir par iemeslu kūlas veidošanai. Minētajam kalpojuši biežie kūlas ugunsgrēki Latvijā, kad pavasaros, degot pērnajai zālei, iet bojā īpašumi un pat cilvēki. Tādējādi konkrētā norma ieviesta, lai sasniegtu Latvijas APK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, kas ir ne tikai sodīt personas par pārkāpumiem, bet arī audzināt, ietekmēt preventīvi to sabiedrības daļu, kas šādai problēmai nav pievērsusi uzmanību.

Pie šādiem apstākļiem Komisijai nav pamata atbrīvot pie administratīvās atbildības saucamo personu no atbildības, piemērojot Latvijas APK 21.pantu.

Ņemot vērā minēto, to, ka šāda personas rīcība bojā pašvaldības vides ainavu, pasliktina vides stāvokli, ir veicinājusi kūlas rašanos pavasarī, tādējādi apdraudot apkārtējo iedzīvotāju drošību, jo nenopļautas sausas garas zāles atrašanās teritorijā var pie labvēlīgiem apstākļiem aizdegties, tādējādi nodarot postu gan videi, gan blakus esošajiem īpašumiem, kā arī to, ka administratīvā sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likuma un noteikumu ievērošanu, kā arī, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, pamatojoties uz Latvijas APK 51.panta otro daļu, kas nosaka, ka par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos — uzliek naudas sodu juridiskām personām no 700 līdz 2900 *euro*, nolēma sodīt Sabiedrību ar naudas sodu 1300 *euro*.

Motīvu daļa

Nolēmums tiek sastādīts un lietas materiāli vērtēti atbilstoši Latvijas APK normām, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punktu, kas nosaka, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Sabiedrība nav lūgusi lietu izskatīt mutvārdu procesā, atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta pirmajai daļai, administratīvā pārkāpuma lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Protokols sastādīts un administratīvais sods Sabiedrībai uzlikts par Latvijas APK 51.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Latvijas APK 51.panta otro daļu, par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt *euro*.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1}pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Sabiedrība sūdzību pamato ar argumentu, ka Sabiedrība nav uzskatāma par konstatētā administratīvā pārkāpuma sastāva subjektu, jo par Nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un uzturēšanu ir noslēgts apsaimniekošanas līgums ar SIA /Nosaukums B/.

Vērtējot minēto, tiesa secina, lai piemērotu sodu par konstatēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams noskaidrot atbildīgo personu, kura likumā noteiktajā kārtībā nav izpildījusi zemes apsaimniekošanas pasākumus un nav nopļāvusi zāli, proti, nav veikusi nepieciešamās darbības, lai novērstu kūlas veidošanos.

Saistošo noteikumu Nr.30 3.punktā noteikts, ka noteikumi ir saistoši nekustamā īpašuma īpašniekiem un tiesiskajiem valdītājiem. Minēto noteikumu 4.punkts nosaka, ka noteikumu 3.punktā minētās personas nodrošina sava nekustamā īpašuma teritorija sakopšanu, zālāju nopļaušanu, apstādījumu uzturēšanu, teritoriju šķērsojošo grāvju uzkopšanu.

Saistošo noteikumu Nr.30 11.1.punkts nosaka, ka nekustamo īpašumu īpašniekiem un tiesiskajiem valdītājiem jānodrošina regulāra teritorijas sakopšana - tīrības uzturēšana, t.sk. regulāra zālāju un zālienu pļaušana, kā arī nopļautās zāles savākšana un izvešana, ievērojot kopšanas teritoriju klasifikācijas kategorijās noteiktās prasības.

Vērtējot lietas materiālos esošo Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas līgumu, kas /datums/noslēgts starp Sabiedrību un SIA /Nosaukums B/, tiesa secina, ka ar to Sabiedrība Nekustamo īpašumu ir nodevusi apsaimniekošanā SIA /Nosaukums B/, kas SIA /Nosaukums B/ nepadara par nekustama īpašuma tiesisko valdītāju, savukārt no Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas izdrukas redzams, ka Sabiedrība ir Nekustamā īpašuma īpašniece.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmumā pareizi konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāva subjekts. Tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka atbildību, kas noteikta ar publiski tiesisko regulējumu, nevar deleģēt citai personai, savukārt nekustamā īpašuma īpašnieks par pilnvarotās personas negodprātīgu pilnvaras uzdevumu pildīšanu, kā rezultātā radušies materiālie zaudējumi, var vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Vienlaicīgi tiesa secina, ka 2020.gada 1.jūlijā stājies spēkā Administratīvās atbildības likums (turpmāk – AAL), aizstājot Latvijas APK.

AAL materiāltiesisko normu darbība laikā tiek reglamentēta AAL 4.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā. Minētā likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Šī likuma 4.panta otrā daļa noteic, ka normatīvajam aktam, kas atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienas. Savukārt atbilstoši minētā panta trešajā daļā noteiktajam, normatīvajam aktam, kas atzīst rīcību par sodāmu, pastiprina sodu vai ir citādi nelabvēlīgs personai, atpakaļejoša spēka nav.

No pārsūdzētā Lēmuma redzams, ka sūdzības iesniedzēja ir sodīta par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 51.panta otrajā daļā, kas paredz administratīvo atbildību par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos.

No 2020.gada 1.jūlija administratīvie sodi tiek veidoti pēc nozaru kodifikācijas metodes, nevis kodificēti vienā likumā. Tādejādi AAL nav tādas sadaļas, kas atbilstu Latvijas APK Sevišķajai daļai. Līdz ar ko, pieņemot AAL, likumdevējs ir izvēlējies neiekļaut tajā normas, kas paredz administratīvo atbildību par konkrētiem pārkāpumiem, bet gan iekļaut tās attiecīgu nozari reglamentējošajos tiesību aktos.

Ņemot vērā to, ka Latvijas APK, līdz ar to arī minētā kodeksa 51.panta otrā daļa ir zaudējusi spēku no 2020.gada 1.jūlija, ir jānoskaidro, vai pēc minētā datuma spēkā esošie tiesību akti paredz administratīvo atbildību par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos.

Tiesa konstatē, ka šādas normas nevienā citā tiesību aktā nav iekļautas. Spēkā esošie tiesību akti satur normas, kuru sastāvs atšķiras no Latvijas APK 51.panta otrās daļas. Tā, piemēram, Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 55.panta trešajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par kūlas dedzināšanu, kas atbilst Latvijas APK 179.panta ceturtajai daļai, nevis 51.panta otrajai daļai.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa konstatē, ka sūdzības izskatīšanas dienā tiesību norma, kas noteica administratīvo atbildību par zāles

nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, vairs nav spēkā.

Saistošo noteikumu Nr.30 5.punkts nosaka, ka administratīvā atbildība par noteikumos norādītajiem pārkāpumiem iestājas, ja pēc pārkāpuma rakstura nav paredzēta administratīvā atbildība attiecīgo nozaru regulējošos likumos. Minēto noteikumu 7.punkts nosaka, ka par noteikumu pārkāpumu izdarīšanu personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, var piemērot šādus administratīvos sodus: brīdinājumu; naudas sodu fiziskām personām līdz 350 *euro* un juridiskām personām - līdz 1400 *euro*.

Kā redzams no tiesību normām, kas paredz atbildību par Saistošo noteikumu Nr.30 prasību pārkāpšanu, tad sankcija par pārkāpumiem ir labvēlīgāka, tā paredz arī vieglāka soda veida, t.i., brīdinājuma piemērošanu un mazāka naudas soda apmēra noteikšanu, tātad attiecībā uz sūdzības iesniedzēju piemērojama jaunā tiesību norma, kas ir labvēlīgāka un attiecīgi kurai ir atpakaļejošs spēks.

Saistošo noteikumu Nr.30 11.1.apakšpunkts paredz, ka nekustamo īpašumu īpašniekiem un tiesiskajiem valdītājiem jānodrošina: regulāra teritorijas sakopšana - tīrības uzturēšana, t.sk. regulāra zālāju un zālienu pļaušana, kā arī nopļautās zāles savākšana un izvešana, ievērojot kopšanas teritoriju klasifikācijas kategorijās noteiktās prasības: I intensitātes kopšanas teritorija – teritorija ar augstu kopšanas intensitāti, t.sk., zāliena pļaušana, uzturot zāles garumu līdz 20 cm. Nožogotās teritorijās, kur ierīkots dekoratīvs zāliens, augu garums pieļaujams atbilstoši izmantoto dekoratīvo augu sēklu maisījumam. Neapbūvētos zemes gabalos pieļaujama zālāja pļaušana 2 reizes sezonā - līdz 15.jūlijam un līdz 15.septembrim, izņemot, ja tas robežojas ar apbūvētu zemes gabalu; II intensitātes kopšanas teritorija – teritorija ar vidēju kopšanas intensitāti, ko veido vizuāli nozīmīgas ielu/ceļu ainavu telpas, t.sk., zemes vienības, kas robežojas ar ielām un ceļiem, kurās jānodrošina zālāja pļaušana līdz 6 m platā joslā, no zemes gabala robežas līdz brauktuves malai, neieskaitot ietves un veloceliņus, ar zāles garumu līdz 40 cm; III intensitātes kopšanas teritorija – teritorija ar zemu kopšanas intensitāti, veicot zālāju pļaušanu 2 reizes sezonā - līdz 15.jūlijam un līdz 15.septembrim. Pļaušanu lauksaimniecības zemēs veic reizi gadā, līdz 15.septembrim.

No minētās tiesību normas redzams, ka nekustamo īpašumu īpašniekiem un tiesiskajiem valdītājiem jānodrošina zāles pļaušana, prezumējot, ka tā mērķis ir nepieļaut kūlas veidošanos, tomēr minētais pienākums ir konkretizēts attiecībā no uzskaitītajām intensitātes kopšanas teritorijām. Tā kā administratīvā pārkāpuma konstatēšanas laikā atbildība bija paredzēta par zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, nekādas konkrētākas kvalifikācijas pazīmes nenosakot, līdz ar ko nebija būtiska nozīme lietā iegūt ziņas kādas intensitātes kopšanas teritorijā konstatēta zāles nenopļaušana un iegūt pierādījumus vai konkrētajā intensitātes kopšanas teritorija nav ievēroti Saistošo noteikumu Nr.30 11.1.apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Savukārt šobrīd, ja likumdevējs paredzējis administratīvo atbildību tikai par Saistošo noteikumu Nr.30 11.1.apakšpunktā paredzēto nosacījumu nepildīšanu attiecībā uz zāles pļaušanu, tiesas ieskatā, lietā ir jābūt pierādījumiem kādus no Saistošo noteikumu Nr.30 11.1.apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem Sabiedrība nav ievērojusi. Lietā šadu konkrētu ziņu nav. Tā piemēram, ja uz Sabiedrību būtu attiecināmi nosacījumi par III intensitātes kopšanas teritoriju, nosakot, ka zālāju pļaušana jānodrošina 2 reizes sezonā - līdz 15.jūlijam un līdz 15.septembrim, tiesai nerodas pārliecība, ka lietā esošajā fotofiksācijā redzamā zēle nevarējo veidoties no 2019.gada 16.septembra līdz līdz pārkāpuma konstatēšanai 2020.gada 24.martā.

Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura ir vērtējamas kā "mazās krimināllietas" *(skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009.gada 10.februāra spriedumu lietā Sergey Zolotukhin v. Russia; Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106, 6.1.apakšpunktu)*. Līdz ar to pierādīšanas standartam un soda apmēra noteikšanas kritērijiem administratīvā pārkāpuma lietās ir jābūt augstam un pielīdzināt am kriminālprocesa vispārējiem principiem *(skat. Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2015.gada 28.decembra spriedumu lietā Nr. 136009615)*. Minētais nozīmē, ka tiesības uz taisnīgu tiesu ir tikpat nozīmīgas kā krimināllietās un pierādīšanas standartam administratīvā pārkāpuma lietā ir jābūt augstam un pielīdzinātam kriminālprocesa vispārējiem principiem un pierādīšanas noteikumiem.

Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr. SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija *(skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009)*.

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda *(in dubio pro civis) (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr. P129022608)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka radušās šaubas ir jātulko par labu pie administratīvās atbildības sauktajai personai un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 51.panta otro daļu, 243.- 244., 239.panta 1., 6.punktu, 279., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, Administratīvās atbildības likuma 4.pantu, Pārejas noteikumu 2.punktu, tiesa

nosprieda

atcelt Ādažu novada domes Administratīvās komisijas /datums/lēmumu /numurs2/, un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2020.gada 23.novembrī.**

Tiesnese I.Millere